

ницыте го завели при Воїводата Птолемей, а той го завелъ въ крѣпостъта Філіппова при Александра. Антиохъ первостоятельо като го видѣлъ зелъ шапката Александрова и а тѣрналъ на копіето, и мѣ рекжалъ: поклонисе на-царь Александровото копіе, Кантаркѣсъ рекжалъ: аъз ако се поклонимъ на Александровото копіе, вѣе подъ рѣката на царя Дарія несте. Антиохъ мѣ рекжалъ: ты ако се непоклонивъ, ще изгубишъ животътъ си. Кантаркѣсъ като члалъ тѣа дѣмы, уплашилсе и се поклонилъ. Тогава го завели въ палатътъ при Александра: а Александръ сѣделъ въ царскіѣтъ столъ украсенъ съсъ злато и каменѣ многоцѣнны. Кантаркѣсъ като видѣлъ Александра поклонилъ мѣ се, и мѣ далъ писмото, и сѣделъ та се учѣдѣвалъ на хѣбкостьта мѣ, защото Александръ ималъ на главата си корона голѣма украсена съсъ едаръ маргаръ, и оплетена съсъ листата на Мурсінатъ.

АЛЕКСАНДРЪ ПРОЧИТА ПИСМОТО.

Александръ като прочелъ писмото, и видѣлъ какво мѣ писвалъ Дарій, расжрдилсе много, и рекжалъ на-Кантаркѣса: Не прилича на царя Дарія като глѣда съ главата, да се совѣтова съ нозѣте: Македонія ни е такава както се чини на Дарія. И повелилъ да напишатъ отвѣтъ на-Дарія.

ОТВѢТЪ АЛЕКСАНДРОВЪ НА ДАРІА.

Александръ царъ Македонскій сынъ Філіпповъ и Олимпіадинъ царѣта, на царъ Дарія Персидскій. Писмото ти прочетохъ, и ти благодаримъ,